

Arrest

nr. 113 949 van 19 november 2013
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat M.-C. FRERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Pashai van origine te zijn. U verklaart heel uw leven te hebben gewoond in het dorp Kotga in Kalai Shahi, gelegen in het district Dara-i-Nur in de provincie Nangarhar.

Uw vader werkte sinds lange tijd in de provinciehoofdstad Jalalabad als bewaker voor de Japanse ngo SVA die scholen in uw regio bouwde. Ook verhuurde uw vader jullie huis in Jalalabad aan deze Japanse ngo. In plaats van geld te geven aan uw vader, bouwde de ngo enkele kamers extra aan dit huis. De mullah van de moskee riep uw vader op om te stoppen met zijn werk.

In de winter van 2009 begon u ook te werken voor SVA. U was er chauffeur en u reed de ingenieurs van de ngo rond in Jalalabad.

U ontving een dreigbrief van de taliban waarin gevraagd werd om op te houden met uw job. Ook werd erin vermeld dat u een christen was geworden en dat u anderen aanmoedigde om zich ook tot het christendom te bekeren.

Twee maanden later ontving u een tweede brief van de taliban waarin ze u vroegen om met hen samen te werken.

Vier à vijf maanden later ontving u een derde dreigbrief. Hierin werd vermeld dat de taliban u zouden vermoorden als ze u zouden vinden.

Ook uw vader ontving een dreigbrief waarin de taliban zeiden dat hij christen was geworden.

Voor het begin van de winter is uw vader spoorloos verdwenen. Hierna stopte u met uw werk voor SVA. U heeft er ongeveer één jaar gewerkt.

Een à twee maanden na de verdwijning van uw vader werd jullie huis in Jalalabad in brand gestoken. Ook jullie huis in het dorp Kotga werd in brand gestoken waarna jullie bij jullie oom verbleven.

Vier of vijf maanden nadat uw vader verdween, verliet u Afghanistan. Na ongeveer 33 dagen onderweg te zijn geweest, kwam u in België aan, waar u na enkele dagen - meer bepaald op 26 april 2011 - een asielaanvraag indiende.

In geval van een terugkeer vreest u te worden vermoord door de taliban.

U bent in het bezit van volgende documenten: uw rijbewijs, een badge op uw naam van SVA, een badge op naam van uw vader van SVA, drie dreigbrieven van de taliban, het militair boekje van uw vader, kopieën van drie huurcontracten tussen uw vader en SVA, een brief dd. 02.08.2005, uw taskara (identiteitsdocument), de taskara van uw vader, de taskara van uw moeder, een brief van SVA dd. 03.04.2011, een brief van SVA dd. 19.01.2010, een kopie van een huurovereenkomst tussen uw vader en SVA, twee foto's en een enveloppe.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen als zouden uw vader en u voor de Japanse ngo SVA gewerkt hebben.

Vooreerst dient te worden gewezen op verschillende tegenstrijdigheden tussen de inhoud van de door u neergelegde documenten, enerzijds, en uw verklaringen, anderzijds.

Zo moet worden opgemerkt dat in de brief van SVA dd. 03.04.2011 wordt vermeld dat u van 1 oktober 2009 tot 31 maart 2011 - dit is anderhalf jaar - als chauffeur voor de ngo werkte (document 11). Echter, u verklaart dat u er slechts één jaar heeft gewerkt (CGVS, p. 10). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u op 31 maart 2011 Afghanistan reeds verlaten had, waardoor u er onmogelijk nog aan het werk kon zijn. Immers, u was ongeveer 33 dagen onderweg naar België en u heeft een paar dagen na uw aankomst asiël aangevraagd op 26 april 2011 (CGVS, p. 15).

Ook moet gewezen worden op een tegenstrijdigheid tussen de inhoud van de brief van SVA dd. 19.01.2010 en uw verklaringen. Meer bepaald staat in de betreffende brief dat uw vader van 1 maart 2003 tot 31 december 2010 werkte voor de ngo (document 12). Uit uw verklaringen kan echter worden geconcludeerd dat uw vader reeds in oktober-november 2010 spoorloos zou zijn verdwenen. U stelt immers dat u Afghanistan vier à vijf maanden na de ontvoering van uw vader heeft verlaten, dat u iets meer dan een maand onderweg was en dat u op 26 april 2011 een asielaanvraag heeft ingediend (CGVS, p. 10 & 15).

Bovendien komen uw verklaringen omtrent het tijdstip waarop u deze twee besproken brieven van SVA in Afghanistan zou hebben ontvangen, geenszins overeen met de inhoud van deze documenten. Meer bepaald stelt u dat u beide documenten tegelijkertijd en ongeveer vier à vijf maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, heeft ontvangen (CGVS, p. 13 & 14). Volgens de betreffende documenten daarentegen, zijn ze opgemaakt op 19 januari 2010 en op 3 april 2011. Dit brengt met zich mee dat de ene brief meer dan 14 maanden na de andere werd opgesteld. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u op 3 april 2011 reeds onderweg was naar België (zie supra).

Ook betreffende de door u neergelegde brief dd. 02.08.2005 moet worden opgemerkt dat de inhoud hiervan geenszins overeenstemt met uw verklaringen. Immers, in de brief die gedateerd werd op 2 augustus 2005, staat dat uw vader toen reeds enkele maanden verdwenen was en dat "ons" huis in brand werd gestoken door de taliban (document 7). Echter, uit uw verklaringen blijkt dat u de verdwijning van uw vader situeert in oktober-november 2010 (zie supra) en dat uw huis hierna in brand werd gestoken (CGVS, p. 16).

Aangezien bovenstaande documenten handelen over de vermeende activiteiten van uw vader en u voor de ngo SVA, hetgeen de oorzaak zou zijn van de door u verklaarde problemen (CGVS, p. 16), mag er redelijkerwijze verwacht worden dat de inhoud van deze documenten consistent zou zijn met

uw verklaringen ter zake. Dit is echter niet het geval waardoor de authenticiteit van deze documenten ernstig wordt ondermijnd, evenals de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien dient er op gewezen te worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan "officiële" stukken.

Daarenboven moet worden gewezen op drie tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen die u in de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet optekenen, enerzijds, en uw verklaringen voor het CGVS, anderzijds.

Meer bepaald liet u in de vragenlijst tot tweemaal toe optekenen dat u werkte voor een Japanse ngo waarvan u de naam niet kent (vragenlijst CGVS, p. 2 & 3). Voor het CGVS daarentegen, stelt u dat de ngo SVA heette en dat u die naam van uw vader wist nadat hij jullie huis in Jalalabad verhuurde aan de ngo (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen hieromtrent in de vragenlijst, stelt u dat er u niet werd gevraagd naar de naam van de organisatie, dat u er kort over uw problemen moest vertellen en dat er nog vragen over uw reisroute werden gesteld (CGVS, p. 11). Deze verklaring is niet afdoende. Immers, het verklaart niet waarom in de vragenlijst tweemaal expliciet werd vermeld dat u de naam van de ngo niet kende. Bovendien werd de betreffende vragenlijst u voorgelezen waarna u het verslag voor akkoord heeft ondertekend (vragenlijst CGVS, p. 4).

Daarenboven liet u in de vragenlijst optekenen dat u de inhoud van de door u neergelegde dreigbrieven niet kent omdat u niet kunt lezen (vragenlijst CGVS, p. 3), terwijl u tijdens het gehoor voor het CGVS stelt dat uw mullah u heeft verteld wat er in de brieven werd geschreven (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met uw verklaringen in de vragenlijst, stelt u dat er niet gevraagd werd naar details van de brieven (CGVS, p. 13). Ook deze verklaring kan de vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet verklaren.

Ook liet u in de vragenlijst optekenen dat u de dreigbrieven na de verdwijning van uw vader heeft ontvangen (vragenlijst CGVS, p. 3), terwijl u voor het CGVS stelt dat u ze voordien heeft ontvangen (CGVS, p. 13)

Aangezien bovenstaande vastgestelde tegenstrijdigheden essentiële aspecten van uw asielrelaas betreffen, wordt hierdoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u zeer weinig weet over de Japanse ngo SVA waarvan u verklaart dat zowel u als uw vader hiervoor werkten. Zo weet u niet waarvoor de letters SVA staan (CGVS, p. 6). U stelt dat de ngo scholen in Khewa, Dodrak, Amla, Bonta en Goshta hebben gebouwd, doch u kunt niet eens bij benadering zeggen wanneer deze scholen in Amla en Bonta werden gebouwd (CGVS, p. 6). Deze onwetendheid is des te bevreemdender gezien u zelf verklaart dat de dorpen Amla en Bonta rondom uw dorp liggen (CGVS, p. 4). Ook kunt u niet vertellen wat de laatst gebouwde school is (CGVS, p. 4). Bovendien verklaart u dat de ngo kantoren in Kabul en Jalalabad heeft, maar weet u niet of de ngo zich bezighoudt met projecten in andere regio's (CGVS, p. 6). Bovendien moet worden opgemerkt dat u niet eens bij benadering kunt vertellen wanneer uw vader voor SVA is beginnen werken, noch hoe oud u toen was, noch hoelang hij voor de ngo heeft gewerkt (CGVS, p. 6). Ook weet u niet hoe uw vader deze job heeft gekregen (CGVS, p. 7). Gezien u verklaart dat uw vader en u voor de ngo werkten en dat jullie daardoor problemen met de taliban kregen, ondermijnen bovenstaande onwetendheden verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u stelt dat de taliban aanwezig zijn in uw dorp, doch kunt u geen enkele naam geven van talibs in uw dorp, noch van enige talibancommandanten in het district Dara-i-Nur (CGVS, p. 5). Wanneer gevraagd werd naar namen van talibancommandanten in Afghanistan, antwoordt u foutief 'Osama Bin Laden' en 'Gulbuddin Hekmatyar' (CGVS, p. 5). Immers, Bin Laden was de leider van Al Qaeda en Hekmatyar heeft Hezb-e Islami opgericht (zie administratief dossier). Ook weet u niet dat Osama Bin Laden gestorven is (CGVS, p. 5). Gezien u in Afghanistan vreest te worden vermoord door de taliban (CGVS, p. 16), zijn dergelijke onwetendheden omtrent uw actoren van vervolging zeer bevreemdend.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio.

Wat betreft uw herkomst uit het district Dara-i-Nur in de provincie Nangarhar, dient gesteld dat dit op zich niet volstaat om u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Vooreerst moet worden opgemerkt dat u geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u zich niet elders in uw land van herkomst zou kunnen vestigen om de algemene situatie in het district Dara-i-Nur te ontlopen. Er dient vastgesteld te worden dat redelijkerwijze kan aangenomen worden dat u zich in de provinciehoofdstad Jalalabad kan vestigen. Volgens het UNHCR vervalt immers voor mannelijke alleenstaanden de nood aan traditionele beschermingsmechanismen (familie-, clan- en stamverbanden) indien zij zich kunnen vestigen in stedelijke gebieden die onder regeringscontrole staan en over voldoende infrastructuur beschikken (Eligibility Guidelines UNHCR). U bent een gezonde, alleenstaande man (CGVS, p. 8). Daarenboven spreekt u naast uw moedertaal Pashai, eveneens de beide landstalen in Afghanistan, met name Pashtou en Dari (CGVS, p. 3, 8 & 17). Bovendien verklaart u dat uw familie het financieel goed had en dat uw reis gefinancierd werd door uw oom die hiervoor wat land verkocht. Hoeveel land hij precies verkocht weet u niet, maar u weet wel dat hij 800.000 Afghani - dit is meer dan 11.000 euro (zie administratief dossier) - betaalde voor uw reis (CGVS, p. 15), hetgeen een niet onaanzienlijk bedrag is. Voorts moet worden opgemerkt dat u vertrouwd bent met de stad Jalalabad, waardoor kan aangenomen worden dat u er minstens reeds bent geweest. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u stelt dat het 'Public Health Hospital' (ofte 'Sehat Ama') en 'Marastun square' dichtbij elkaar liggen (CGVS, p. 6 & 7). Dit komt overeen met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Daarenboven kunt u zonder enige problemen en zeer gedetailleerd de weg uitleggen van de door u verklaarde ligging van het kantoor van SVA naar 'Daramsal square' (CGVS, p. 9 & 10). Uw verklaringen hieromtrent komen overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier). Tot slot dient opgemerkt dat u blijkbaar voldoende zelfstandig en initiatiefrijk bent om naar Europa te reizen en u in een vreemde gemeenschap te vestigen, waarmee u aantoont dat het voor u niet onmogelijk of onredelijk is om u te vestigen in één van dergelijke stedelijke gebieden. Bijgevolg moet u redelijkerwijze in staat zijn om u in Jalalabad te vestigen.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB's "Veiligheidssituatie Afghanistan: Beschrijving van het conflict", dd. 22 maart 2013; "Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse", dd. 21 maart 2013) blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar in 2012 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau erg verschillend is naargelang het district.

Voor wat het district Jalalabad betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de situatie in dit district relatief rustig is. Het veiligheidsparadigma van Jalalabad lijkt sterk op dat van de andere steden in Afghanistan: criminaliteit is er het grootste probleem. Voorts controleren de Afghaanse veiligheidsdiensten de situatie steeds efficiënter. Het aantal aanslagen in de steden is relatief laag, het aantal burgerslachtoffers ook. De aanslagen zijn enerzijds gerichte aanslagen op hoge profielen aan de zijde van de regering, binnen de veiligheidsdiensten of waarvan wordt verondersteld dat ze bij de regering of internationale troepen aanleunen. Anderzijds vindt er sporadisch een complexe aanval plaats, meestal gericht tegen doelwitten zoals overheidsgebouwen, buitenlandse aanwezigheid en belangrijke infrastructuur, zoals de luchthaven. Deze aanslagen hebben als oogmerk eerder een hoge visibiliteit in de media, dan dat het daadwerkelijk pogingen zijn om de stad te controleren. De kans om als burger in een dergelijke aanslag verzeild te raken, is erg klein. De veiligheidssituatie in de stad is er bovendien significant op vooruit gegaan.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt derhalve dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is. De aanslagen zijn eerder gericht op bepaalde profielen en de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw rijbewijs, uw taskara, het militair boekje van uw vader, de taskara van uw vader en de taskara van uw moeder bevatten louter informatie betreffende uw identiteit, die van uw vader en die van uw moeder, die niet betwist worden. Wat betreft de door u neergelegde badge op uw naam van SVA, de badge van naam van uw vader van SVA, de drie dreigbrieven van de taliban, de kopieën van drie huurcontracten tussen uw vader en SVA en de kopie van een huurovereenkomst tussen uw vader en SVA, moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-

reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan "officiële" stukken. Dergelijke documenten zijn dan ook enkel bewijskrachtig indien ze een geloofwaardig en coherent asielrelaas ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is. De twee foto's waarop uw vader poseert met een aantal personen van Aziatische origine, kunnen op zich evenmin bovenstaande vaststellingen wijzigen daar de precieze band tussen de erop afgebeelde personen niet uit de foto's blijkt. De door u neergelegde enveloppe toont louter aan dat u briefwisseling vanuit Afghanistan heeft ontvangen. De brief dd. 02.08.2005, de brief van SVA dd. 03.04.2011 en de brief van SVA dd. 19.01.2010 werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/1, 48/2, 48/3, 48/4, § 2 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) alsook artikel 1, A (2) van het verdrag van Genève.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Om de hierna volgende redenen kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij zou ondervonden hebben ten gevolge van zijn alsook zijn vaders tewerkstelling bij de Japanse ngo, SVA. Ter staving van zijn relaas legt verzoeker een aantal documenten neer.

Vooreerst kunnen er verschillende tegenstrijdigheden tussen de inhoud van de door verzoeker neergelegde documenten enerzijds en zijn verklaringen anderzijds worden vastgesteld.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande vast dat: *"Zo moet worden opgemerkt dat in de brief van SVA dd. 03.04.2011 wordt vermeld dat u van 1 oktober 2009 tot 31 maart 2011 - dit is anderhalf jaar - als chauffeur voor de ngo werkte (document 11). Echter, u verklaart dat u er slechts één jaar heeft*

gewerkt (CGVS, p. 10). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u op 31 maart 2011 Afghanistan reeds verlaten had, waardoor u er onmogelijk nog aan het werk kon zijn. Immers, u was ongeveer 33 dagen onderweg naar België en u heeft een paar dagen na uw aankomst asiel aangevraagd op 26 april 2011 (CGVS, p. 15)."

Verzoeker verklaart dat hij analfabeet is en dat hij op het ogenblik dat hij een interview aflegde op de Dienst Vreemdelingenzaken, op straat leefde waardoor het heel moeilijk is om zich in die omstandigheden alles te herinneren en juist te kunnen situeren in de tijd. Dit is echter geen afdoende verklaring. Verzoeker verklaarde immers dat hij meer als een maand onderweg was van Afghanistan naar Europa. Hij diende op 26 april 2013 een asielaanvraag in. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker tot 31 maart 2013 bij het bedrijf heeft gewerkt.

De inhoud van de door verzoeker neergelegde brief van 2 augustus 2005 stemt al evenmin overeen met verzoekers verklaringen. Immers, in de brief die gedateerd werd op 2 augustus 2005, staat dat verzoekers vader toen reeds enkele maanden verdwenen was en dat "ons" huis in brand werd gestoken door de taliban. Blijkens zijn verklaringen situeert verzoeker de verdwijning van zijn vader echter in oktober-november 2010 en verklaarde hij dat zijn huis hierna in brand werd gestoken.

Aangezien bovenstaande documenten handelen over de vermeende activiteiten van verzoeker en zijn vader voor de ngo SVA, activiteiten die tevens de oorzaak zouden zijn van de door verzoeker aangehaalde problemen, mag er redelijkerwijze verwacht worden dat de inhoud van deze documenten consistent zou zijn met verzoekers verklaringen. De vaststelling dat dit niet het geval is brengt de authenticiteit van de documenten in het gedrang en ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas op ernstige wijze. Bovendien blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen zoals dreigbrieven zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan "officiële" stukken.

Ook kunnen verschillende tegenstrijdigheden worden vastgesteld tussen verzoekers verklaringen die hij in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet optekenen, enerzijds, en zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal, anderzijds.

Zo liet verzoeker in de vragenlijst tot tweemaal toe optekenen dat hij werkte voor een Japanse ngo waarvan hij de naam niet kent (vragenlijst, p. 2 & 3). Bij het Commissariaat-generaal daarentegen stelt verzoeker dat de ngo SVA heette en dat hij die naam van zijn vader wist nadat hij hun huis in Jalalabad verhuurde aan de ngo. Bovendien liet verzoeker in de vragenlijst optekenen dat hij de inhoud van de door hem neergelegde dreigbrieven niet kent omdat hij niet kan lezen, terwijl hij tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal stelt dat de mullah hem heeft meegedeeld wat er in de brieven werd geschreven. Ook liet verzoeker in de vragenlijst optekenen dat hij de dreigbrieven na de verdwijning van zijn vader heeft ontvangen, terwijl hij voor het Commissariaat-generaal stelt dat hij ze voordien heeft ontvangen. De vastgestelde tegenstrijdigheden betreffen kernaspecten van het asielrelaas zodat de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas verder ondermijnd wordt.

Dat verzoeker bovendien niet weet waarvoor de letters SVA staan, dat hij - zelf niet bij benadering - kan aangeven wanneer zijn vader voor de ngo is beginnen werken noch hoe lang hij ervoor gewerkt heeft en al evenmin hoe zijn vader deze job heeft gekregen, wijst op een verregaande onwetendheid die onaanvaardbaar is voor iemand die beweerdelijk problemen heeft gekregen met de taliban omdat hij samen met zijn vader voor deze ngo gewerkt zou hebben.

De vele tegenstrijdigheden in samenhang met verzoekers gebrekkige kennis omtrent essentiële elementen uit zijn asielrelaas maken dat er niet langer geloof kan gehecht worden aan de tewerkstelling van verzoeker en zijn vader bij de ngo SVA. Bijgevolg kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker hierdoor zou ondervonden hebben vanwege de taliban.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) oordeelde de Commissaris-generaal op basis van een grondige analyse van de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betwist dit motief niet noch brengt hij informatie bij waaruit zou blijken dat de analyse van de commissaris-generaal onjuist is. Het motief blijft derhalve onverminderd overeind en wordt door de Raad beschouwd als zijnde hier hernomen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER